

RAZELE AUROREI

ZIS'A IISUS: „EU SUNT LUMINA LUMII“.

Viitorul.

(Textul pe cealaltă față.)

Trecutul nu să poate readuce. — Prezentul nu să poate opri. — Viitorul nu să poate încunjura.

Viitorul.

Nimenea nu poate privi în viitor, nimenea nu știei câte toate vor veni în viitor și totuși să poate spune, că tot omul sângur își face viitorul său. Dela om încă atârnă, că îi va urma un viitor iubit, plăcut sau trist ori dureros. Dela neamuri și națiuni atârnă de multe ori.

Așa zice proverbul, că după cum îți așterni patul așa vei dormi în el. Omul cel temător de Dumnezeu și înțelept știe, că prezentul său așa trebuie să-l folosească, că cu acela să-și edifice viitorul cel frumos.

Înainte cu câțiva ani a cercetat un om bătrân, bolnav pre un lucrător spiritual a unei adunări creștine în K. Omul cel bolnav istorisi, că el cu mare sirguință și-a adunat avere, ca în bătrîneța sa să poată în liniște și comoditate trăi. Avereu a adunat-o, dară când ar fi avut s'o guste, s'a îmbolnăvit și de atunci zace bolnav și nu poate gusta fructul lucrului său.

Așadar astfel nu trebuie asigurat viitorul!

Un tată familiar cu mai mulți copii în B. s'a plâns, că a făcut toate ce i-au fost cu putință în privința creșterii copiilor. I-a școlat, i-a preparat și acum mai toți ocupă poziții frumose; dară nu iubesc pre tata lor, să întorc dela el. A uitat a-i crește în temere de Dumnezeu și acum nu are bucurie de ei.

Așa încă nu să poate asigura viitorul!

Un cetățean foarte nobil a orașului B. și-a adunat avere mare și și-a câștigat o poziție însemnată. A avut doi fii și o fiică. După moartea lui cei doi fii au prădat partea ce li se cuvenia lor din averea de milioane prin un mod neregulat, risipitor și apoi să sinuciseră amândoi.

Nici așa nu să poate viitorul asigura!

Împăratul Francezilor, Napoleon I., voia să cucerească europa întregă și a luat puterea în mâna sa. Multe războaie sângeroase a costat ducerea în

deplinire a planului său. La picioarele lui zăceau țări umilite și totuși el însuși abia, că ar fi început a îmbătrâni, ca un rob umilit ajuns pe insula St. Helena și a murit în exilare.

Nici el n'a știut, cum să-și asigure viitorul!

Ceea ce stă cu privință la oamenii singulari, tot aceea stă la popoare și națiuni. Multe popoare, multe neamuri ar sta acuma altcum, dacă fiii lor ar fi căutat viitorul. Turcia mai multe sute de ani și-a tăiat lemnul de sub picioare. Și și acum sunt multe țări, cari taie sub sine lemnul. Mexico tocmai acuma aleargă în propria sa stricăciune. Dincontra vedem noi aici țările cele puternice ale Americii de nord. La mărimea și prosperitatea lor, înaintarea lor moralică, religioasă și tehnică au pus părinții și străbunii cetățenilor de acum. Principiul lor a fost deplina libertate a religiei și conștiinței și pe lângă temerea de Dumnezeu s'a arădicat în cercurile lor lucrarea cinstită în frunte. Biblia s'a putut liber nu numai vinde, ci a o și predica prin uliți și pe drumuri. Școalele duminecale evangelice au trecut preste suta de mii și din acestea au ieșit bărbății cei temători de Dumnezeu, înțelepți de conducerea statelor. Stăpânirii bisericesti nu au dat loc și pre oameni nu i-au împărțit cu sila în confesiuni.

În alte țări să pot lăți prin cărcime, teatre, cluburi tot felul de rău fără de o pedepsire. Dară cele frumoase, cele bune, cuvântul evangheliei numai în locurile îngăduite să poate aduce înaintea poporului. Pe uliți, în piațe, a face așa ceva e în unele locuri atât de interzis, că le înșiră între crimele cele mai mari.

Omul cel pocăit și credincios trebuie să știe, că mai înainte are a-și asigura pentru sine viitorul său și apoi iute împreună cu viitorul său și viitorul cel frumos a copiilor săi și a consoțlor lor deja aici pre pământ, dară preste toate în vecinicie. Nu cu câștigatul averilor, nu prin silința

după mărire are a-și asigura aceea, ci în modul următor:

Trebue să se pocăiască adecă trebue să lase calea păcatului, a indiferenței și ușurătății și trebue să predee inima sa lui Dumnezeu, iar apoi sub conducera spiritului lui Dumnezeu să trăiască o viață dreaptă, pioasă și sfântă.

Domnul Iisus Christos a suferit și murit, pentru păcatele lumii întregi. Sângele lui șterge păcatele noastre și prin credința în el devenim părtași milei lui Dumnezeu și ca nou-născuți din Spiritul lui Dumnezeu, nu mai trăim viața deșartă trupească, ci o viață dreaptă, pacinică, lucrătoare, curată cu deprinderea iubirii.

Creștinul adevărat, e patriot adevărat și pentru aceea, cel ce iubește poporul său, neamul său, acela să silește la aceea, ca să asigureze viitorul aceluia.

Generațiunea viitorului o formează copiii noștri. Ce fel de creștere dăm copiilor noștri, așa va fi viitorul poporului. Ce lucru important e dară acela, că pre copiii noștri aducându-i de timpuriu la convingerea credinței, să sămănăm în ei sămânța adevărului, din care să deviuă la timpul lor pomi întinși, rămuroși.

Să facem școala duminicală atrăgătoare și să prețuim pe aceia, cari să ostensec în acest lucru. Cel ce devine învățător a școalei noastre duminicale, acela păsește în serviciul Mântuitorului și ajută la clădirea așa unei zidire, acărei mărire în veci rămâne.

Dee-ne Păriutele nostru ceresc din zi în zi mai multă înțelepciune, ca noi să lucrăm la punerea temelului clădirea unui viitor mai frumos, mai mai plăcut, mai măreț și să vedem cât mai curând răsărind acela soare, acărui raze răvarsă câmpul bucuriei păcei, credinței și iubirii cu splendoare!

Să privim în viitor! Ce va fi cu noi?

Cinci minute.

În cinci minute și dacă puțin să poate vorbi, dară cu atât mai mult să poate făptui. În cinci minute să poate aprinde un oraș întreg; mult bine și rău să poate face. În cinci minute să poate mântui un suflet, dară să poate și pierde. Una singură clipă e de ajuns la aceea, ca să făptuim fapt necinstit sau să scăpăm așa cuvânt stricăcios, care într'atăta ar mânji sufletul, că nici orice ocean nu i în stare a-l spăla curat. Cinci minute dimineata, cinci minute seara a sfinți în rugăciune serioasă lui Dumnezeu, sunt în stare a conduce curgerile păcei și puterei preste viața întreagă. Da, viața este compusă din cinci minute.

Oare înaintea celor cinci minute din urmă putea-vei să privești liniștit?

Cum veghiază păzitorul lui Israil.

În luna lui Martie, anul 1838 s'a întâmplat într'o noapte cu lună, când o părechie căsătorită în filia Gross-Bottmar, în Wittenberg, s'a trezit la miezul nopței. În aceea credință, deoarece s'a auzit afară mare sunare de clopot, că ar fi foc, fugiră ei la fe-reastră. Dară abia ajunseră ei la fe-reastră, s'a resturnat cu mare greutate plafonul odăiei tocmai asupra celor două paturi și le-a nimicit. Ce a fost cauza la aceea, că sunetul clopotului i-a trezit la vreme? Clopotul orașului tocmai atunci s'a trezit, când a bătut ciasul douăsprezece. Dară el numai cele din urmă șasă lovături le-a auzit. Deoarece el așa sâmti, ca și când ar fi dormit destul, și lumina unei i-se păru ca zorile dimineții, s'a grăbit, fără a arunca o privire spre cias, a apucat funia clopotului și a început a trage de dimineata. Asta era aceea sunare de clopot,

care a trezit aceea păreche căsătorită din somn, în satul învecinat. Pentru somnoroșia clopotarului a fost el aspru muștrat, dară oare nu ar trebui să spunem, că: „Domnul i-a poruncit lui aceasta?”

Despre rugăciunea de masă.

Păgânii, de pe izulele Sandwich înainte de a se pune la mâncare cântă o cântare de laudă, — nubianii înaintea și în urma mâncării să roagă. Locuitorii din Madagascar să pleacă adânc, când să scoală dela masă și salută pe „spiritele lor.”

Laplandezii strigă bătând în pălmi: „Bunule Dumnezeu, fii binecuvântat pentru mâncare!”

Mohamedanii nici odată nu să pun la masă, fără a spune: „In numele preamiloștivului și preaînduratăului Dumnezeu.”

Israelul cel vechiu nu s'a pus până atunci la masă până nu și-a spus rugăciunea de masa. N'a uitat de aceea, că toate acelea, câte le-a gustat, au venit din mâna lui Dumnezeu și că au căpătat lege și porunci, ca pentru darurile Domnului să-i dea mulțămită. Și cum o fac totuși unii creștini, acăr exemplu este Mântuitorul, când ar fi luat la sine mâncare, a privit către cer și a dat mulțămită bunului său părinte? Oh, voi, cei cetiți acestea, nu o faceți ca cei mulți cari nu știu, pentru ce-i bună mulțămita. Nu fiți nemulțămitori.

Gata la respuns.

Era în secția vagonului, unde, după cum de multe ori să întâmplă, soții călătoriei în conversarea lor vioaie ajunseră și la temata religiunii. Astăzi e totuși un lucru îndoielnic cu aceea, zice uuul. Spiritul omului ar fi într'atâta de înaintat, și prin aceea s'au format încă diferite păreri despre religiune. Fiecare are o altă părere, așa ar lăsa-o cei cuminte mai bine la o parte. În liniște a ascultat unul dintre soții călătoriei flecării lor. Acesta încercă, a lumina întrebarea cea adusă înainte de lătura cea practică. „Aici și eu aş dori a observa oareceva,” să amestecă el în vorbire. „Vegetarianii să mărginesc numai la mâncare de plante. Alții oameni mănă, dacă o pot avea, mai bucuroș carne, și le este lor spre bine. Mult numitul preot Cneipp a scris în timpul său pentru pacienții săi o deosebită regulă de bucătărie. În alte institute pentru bolnavi sunt și diferite prescrieri pentru nutrit. Așa există multe feluri de păreri lângă olaltă. Voiți d-voastră să o deduceți din aceasta, că în fața diferenței celei mare de păreri am face-o mai cuminte, a nu mânca în general nimic?” O tăcere rușinată și doară și ceva confuză urmă acestei deșabtere practică.

CETIȚI BIBLIA!

Redactor responsabil:
VASILIU BERBECAR.

Tot omul e chemat și binevenit la adunare!

ABONAMENTUL SĂ SE TRIMITĂ LA WELKER JÓZSEF, BUDAPEST, VII., HÁRSFA-UTCA 33. SZ.

Prețul la „Razele Aurorei”.

Pe anul întreg: dela 1—2 exemplare 1.20 fl. de exemplar. Dela 3—10 exemplare —.80 fl. de exemplar.
11—50 —.60 „ „ 50—100 —.50 „ „

În streinătate se socotește diferența sapeselor trimeteriei.

Kiadja és nyomta a Magyarországi Baptistaák Könyvnyomdája, Budapest, VII., Hársfa-u. 33.